

אין הוא בכלל יודע כיצד הגיע החשיש למכונות, וכבר יכול היה מופתע כאשר אנשי המכס גילו את הדבר. מובן שעדותו של עד, הנר-

הג בצורה כזאת, קשה להסייג תמך עליה, לא רק לאותו עניין שלגביו חזר בו וסתר עצמו שלוש פעמים, אלא עדותו כולה מוכתמת.

מירחי, בצלאל

מסתבר שמילדות קשה היה לו (למירחי) להסתגל למיסי-גרת קבוצתית קבועה, כפי שראיתי אותו כאן, הוא בעל אינטליגנציה טיבעית גבוהה ואהב להתבלט... נראה לי, אי-פוא, שרוח-ההתנדבות, שהביא אה אותו בגיל 16 וחצי לצבא, היתה מהולה בלא מעט רוח הרפתקנות...

אני מאמינה כי בעת הראייה-נות שלו עם הפסיכולוג שבדק את בקשת השחרור שלו, אמנם גילה סימני עצבנות - גם כיום הוא מגלה סימנים כאלה - אך יחד עם זאת מצא לנכון לספר ידע עצמו דברים מפליי-לים, אשר ידע לצפות שיובילו לשחרורו, ואם אין אלה דברים נכונים, הרי לא בחל אז בשקר כדי להשיג אותם.

...אין התובע (מירחי) מת-כחש לקשרי הידידות שהוא מקיים מזה שנים עם (רחמים) אהרוני (טוביה) אושרי, להי-פך, הוא אומר שלא ראה סיי-

בה לזנות ידידים משכבר הי-מים, כאשר הוא עצמו התקדם ועלה לרמה חברתית וכלכלית שפירה משלהם, לעומת זאת כפר מכל וכל בקשרי-עסקים עימם. כפירה זו איני מקבלת, נכון שההוכחות לכך אינן רבות, אבל לדעתי הן מספיקות כדי להוביל למסקנה כי אמנם בר-כהם הזדמנויות הוא קיים עם כל אחד מהם קשרי-עסקים... התובע (מירחי) העיד שרק עכשיו, במישפט זה, למד כי אושרי היה מעורב בפרשת בית-לחם (פרשת הברחת סמים גדולה) והורשע בגינה, ולכן "יש לו בעייה" עם אושרי, אני מאמינה כי איתה בעייה היתה קיימת לו עוד קודם, ולא ראה בכך הצדקה לנתק יחסים עימו, אין, כמובן, תובה על אדם לנתק יחסים עם ידיד שהורשע בפלילים, אולי להיפך, הידידות מחייבת לעזור לידיד להשתקם אחרי שריצה את עונ-

שו. אילו היה התובע אומר דברים ברוח זו על קשריו עם אושרי, נוח, אבל הוא אומר: "כלום לא ידעתי, אין לי מר-שב מה זה סמים, לא יתכן שלפני 25 שנה הזכרתי עישון סמים כעילה לשיחרורי משרות צבאי, לכן כעת יש לי בעייה עם אושרי". ההגזמה הזאת בר-תיאור התמימות שלו, כמו ה-מאמץ המפליג שהשקיע כדי להוכיח כי שיחה בעניין "הלבן" - אם היתה - יתכן שהת-ייחסה לריהוט בצבע זה - הגזמה זו היא הנותנת לי יסוד לחשוב שהוא ידע היטב את המשמעות שמן הראוי ליחס ל-שיחה שהוא מקיים עם אושרי ואתרוני בנושא של "הלבן" אשר יצא לאחורונה, והוא "ממין משובח".

...התובע רחוק מלהיות טיפש...

בית-המישפט (שדן בפרשת חובו של בצלאל מירחי לסור-חרייהבשר האחים ימיני) קבע כי גם התובע (מירחי) וגם מנהל המלון (של מירחי) גיל-לוי, הצהירו הצהרות-שקר בר-תצהירים שהוגשו לבית-המישי-פט... נכון שהיה זה סיכסוך אז-רחי, אך אין צריך לומר ששבו-עת-שקר בדיון אורחי אינה חמורה פחות מאשר בדיון פלילי.

וחמיאס, סמי

לשעבר קצין-המודיעין ה-ראשי של המישטרה: סמי מכחיש בתוקף עשיית

מעשה כזה (מסירת מידע מר-דיעני לעיתונות), ועל סמך התרשמותי מאישיותו והש-קפת-עולמו המיקצועית, אין לי ספק באמיתות דבריו.

פאר, צבי

מי שנחשד והורשע בעב-ירות מירמה, הקשורות בהב-י-רחת כסף מזרום-אפריקה וב-נסיון למכור מטילי-זהב מזו-יפיים:

פאר הוא איש המקמק וחלק-לק. הוא השתדל שלא למסור לבית-המישפט יותר מן המי-נימום אשר ידע שאפשר להר-

כיה נגדו, ויותר מן האמור לעיל לא הצליחה ההגנה (הארץ) להוכיח.

פור, מושה

עד התביעה, שהובא כדי להעיד שאבי ולנטין ניסה לקנות בכסף עדויות מפלי-לות נגד בצלאל מירחי: את מנשה פור אני רואה כדג-רקק בעולם הפשע... בכלל, כמו עדים רבים כאן, אין עד זה בוחל באמירת שקר, כאשר הוא חושב שזה מועיל, וכאן יתכן ועשה זאת כדי להאדיר חשיבות עצמו.

צרפתי, מרדכי

ידידו הקרוב של בצלאל מירחי, שעליו נכתב בסידרת המאמרים הראשונה ב-"הארץ", פרי עטו של רן כסלו, כי הוא "האיש מיספר

אחד במערכת אירגוני-הפשעה בארץ".

השופטת בצטטה את דו"ח מאיר שמגר: אין בידניו ראיות, שמרדכי צרפתי אכן שולט על תחומי הפשיעה... ידוע לנו כי ניסה לאיחאת לנצל קשרים חברתיים, אותם קשר עם עובדי-ציבור, כדי להשיג הקלות או טובות-הנאה, וכי מאידך קשרים לו עם אנשים החשודים כעבריי-נים, אך תיאור זה של עיסו-קיו והתחברויותיו עדיין לא הר-פך אותו למולך בכיפה בעור-לם הפשע או בחלקו... נוכח תי-לדעת כי אכן יש אנשים בחוגו המאמינים ביכולתו להש-פיע על רשויות השילטון... בהתאם למידע שבידי, שואבת האמונה הנ"ל במידה לא מע-טה מן הצורה שבה הציג מר-צרפתי עצמו את קשריו ואת-כוח-השגת-לנות שלו.

רונו, אלי

מיסעודן תל-אביב, שטען ב-עדותו כי הוצע לו שוחד כדי שיעיד נגד בצלאל מירחי: הוא גבר חסון ונאה ויהיר.

ובעל ביטחון עצמי מופגן. נכר-תו, אשר מקורה לא נודע לי, לא השאירה סימנים הנראים לעיני... כפי שהכרתי את רונו הוא מוכן, ללא נקיפות מצפון, לשקר לעת הצורך. אם נותר ספק בליבי שמא היתה כאן קנוניה לייצר עדות לרעת ה-הגנה, הרי שלפחות השתכנע-תי ללא ספק כי סיפורו של

רונו, אייאפשר לסמוך עליו, ואיני מאמינה לו כי קרה כ-דבר הזה.

רוקושטיין, מיכה

עברייני, ידיד לשעבר של בצלאל מירחי, אשר נתפס כאשר ניסה לסחוט ממנו מיליון לירות: התרשמתי מעדותו של פפה בפני כי זהו איש אשר השבר-

עה אין לה משמעות עבורו. הוא תמיד יאמר את אותם דב-רים אשר בעת אמירתם נראים לו יעילים ביותר למען עצמו, ובכך הוא מודה (כשאמנ): "או מה? אסור לשקר? יש בן-אדם שלא משקר?"

רז, אבי

לשעבר כתב לענייני פלילים של "מעריב", שהעיד על איום או איום מרומז של בצלאל מירחי כלפיו: עדותו של אבי רז היתה מאד לא-ברורה... לא אוכל לק-

בוע מדוע, בעדותו בבית-המישפט, מסר אבי רז את ה-דברים בצורה מעורפלת ש-כזאת. האם באמת לא זכר אר-תם ביתר דיוק, או שמא פחד למסרם?

שאולי, רפי

בעל מיסעדות ומועדונים ב-תל-אביב, העיד על פרשת ה-עברייני דודי צלניק (המוזכר ביחד עם שאולי ב-"מיסמך ה-11"), בעדותו טען כי ש-י מש כבורר בסיכסוך כספי בין צלניק לשותפו האמריקאי ב-סופרמרקט בניו-יורק, יהודי בשם שקולניק:

הנתבעים (הארץ) טוענים כי כל התערבותו של שאולי בפרי-רוק העסקים שבין צלניק ל-שקולניק לא התייחסה באמת לעניין של סופרמרקט, אלא ל-עיסקה של הברחת-סמים, אשר לא עלתה יפה. זאת, כמובן, לא יכלה להוכיח, ושאוולי מכחיש דבר זה בתוקף, הוא עומד על-כך שאמנם ראה בניו-יורק את הסופרמרקט. אני מאמינה ש-אמנם היתה קיימת חנות כזאת, אלא שיתכן מאד שבמסווה של חנות, התנהלו עסקים לא-ח-קיים, או שהרווחים מעסקים

כאלה היו אמורים להיות מוש-קעים באותה חנות. ואמנם, קשה להאמין, שאיש כמו צל-ניק, מייד כשבא לניו-יורק, ימצא מלוחים שילוו לו כ-30 אלף דולר להשקעה בעסק זה. סיפורו של שאולי בדבר ה-סי-כמתו לעסוק בתיווך הזה בין שני אנשים, אשר אחד מהם היה מוכר לו כבעל עבר פלי-לי עשיר, והשני לא היה מוכר לו כלל, לא שיכנע אותי שהוא פעל כאן אך ורק מתוך מני-עים של רצון לעזור בשיקומו של אסיר משותרר. יותר סביר לחשוב שהיה לו אינטרס יותר ממשי בעסקים שבין שני האנ-שים הנ"ל, אך מהוסר הוכחות לא אוכל, כמובן, לקבוע דבר בידיון זה.

שפירא, מוניה

סוחר מכונות, אחד הבע-לים של עירי-המכונות בהר-צליה, ומי שעמד בקשרים עם בצלאל מירחי בעניין בניית קאונטרי קלוב ברמת-השרון. שפירא היה היחיד מכל ידידי מירחי שלא החמיץ אף ישי-בה אחת בבית-המישפט:

עלי לצייין שפרט לעניין אחד, שבו התרשמתי ששפירא מנסה להסתיר עובדות (עניין רכישת המכונות מראש מועצת רמת השרון), קיבלתי רושם טוב מגילוייה-לב אשר בו מספר

שפירא את כל העובדות, שמהן הסקתי את מסקנותי.

עדים בכלל

אפילו היו בידי הנתבעים (הארץ) הודעות שמסרו עדים מחוץ לכתלי בית-המישפט, ב-מיקרים רבים סירבו העדים לה-זור על הדברים בשבועה - הן אם זה היה מחשש להפלייל-עצמם או מחשש נקמתם של אחרים, שעלולים היו להיות מופללים. לא מעט פחד ראיי-תי בעניינים של חלק מהעדים שבאו להעיד, ולא מעט שקר רים נאמרו כאן בשבועה, ללא היסוס, ולעיתים אף בשחצנות מתרברבת. מיספר ניכר של עדים לא נאות להעיד כלל, עד שלא הובטח להם חיסוי שמם מפירוטום, באשר לעטנתם, עצם הוכרת שמם, בהקשר ל-פרשות הנדונות כאן, עלול לפגוע בהם מבחינה מיספחתית, חברתית או עיסקית.